

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan nadbryg. Marek Kubiak, dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Beata Janowczyk, Szef Wydziału Oceny Ryzyka i Planowania Cywilnego (pkt I rozwiązań zawartych w projekcie) tel. 22 361-69-30, tel. kom. 785-700-195 e-mail: beata.janowczyk@rcb.gov.pl</p> <p>Pan Witold Skomra, Doradca w Rządowym Centrum Bezpieczeństwa (pkt II rozwiązań zawartych w projekcie) tel. 22 361-68-17, tel. kom. 785-700-176 e-mail: witold.skomra@rcb.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 16.01.2020</p> <p>Źródło: Inne</p> <p>Nr w wykazie prac UD 46 (projekt procedowany w archiwalnym wykazie prac RM pod numerem UD523)</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

I. Zapewnienie formalno – prawnych podstaw zarządzania ryzykiem, które jest wymogiem spełnienia warunkowości podstawowej w kolejnej perspektywie finansowej UE na lata 2021-2027.

Zadania w zakresie zarządzania ryzykiem zostały określone w postanowieniu *Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności*. Opracowanie dokumentów planistycznych w obszarze zarządzania ryzykiem jest bezpośrednio powiązane z jednym z warunków podstawowych kolejnej perspektywy finansowej, który mówi o osiągnięciu *Skutecznych ram zarządzania ryzykiem*.

Wskazuje się wprost na konieczność opracowania planu zarządzania ryzykiem na szczeblu krajowym lub regionalnym, powiązanego ze strategiami adaptacji do zmian klimatu. Ponadto państwa członkowskie opracowują oceny ryzyka na szczeblu krajowym lub niższym oraz udostępniają Komisji Europejskiej tzw. streszczenie istotnych elementów tych ocen.

Cele wynikające z Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności powiązane są z priorytetami przyjętymi podczas Trzeciej Światowej Konferencji ONZ, która odbyła się w 2015 r. w Sendai. Jednym z podstawowych wymogów *Ramowego programu działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof* jest realizacja przedsięwzięć zgodnie z przyjętymi przez poszczególne państwa celami strategicznymi, zarówno na szczeblu centralnym, jak i lokalnym. Biuro Narodów Zjednoczonych ds. ograniczenia ryzyka katastrof (UNDRR) otrzymało zadanie wsparcia krajów członkowskich we wdrażaniu postanowień Programu. Współpraca realizowana jest przez wyznaczone w poszczególnych krajach punkty kontaktowe.

Według obowiązujących w Polsce regulacji, ocena ryzyka aktualizowana jest w cyklu dwuletnim w *Raporcie o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego* oraz w raportach częściowych do *Raportu* sporządzanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz wojewodów. Dokumenty te stanowią podstawę opracowywanego, również cyklicznie, *Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego* oraz planów zarządzania kryzysowego na wszystkich szczeblach administracji. Brak jest formalno–prawnych podstaw dotyczących kwestii zarządzania ryzykiem. Przede wszystkim nie ma obowiązku opracowywania planów zarządzania ryzykiem oraz dokumentów, których założeniem jest poinformowanie Komisji Europejskiej o spełnieniu wymaganych zapisów, tj. *Streszczenia istotnych elementów krajowej oceny ryzyka* oraz *Streszczenia istotnych elementów krajowej oceny zdolności zarządzania ryzykiem*.

II. Zapewnienie formalno-prawnych rozwiązań związanych z zachowaniem ciągłości świadczenia usług kluczowych realizowanych w systemach wskazanych w art. 3 ust 2 ustawy o zarządzaniu kryzysowym. Identyfikacja usług świadczonych przez operatorów infrastruktury krytycznej oraz ich znacząca współzależność ze względu na potencjalne skutki zakłócenia zarówno w odniesieniu do funkcjonowania państwa jak i społeczeństwa.

Minimalizacja skutków zakłócenia poprzez wprowadzenie procesów oceny i zarządzania ryzykiem oraz uwzględnienie zagrożeń dotyczących infrastruktury krytycznej. Ujęcie zagrożeń dla infrastruktury krytycznej w planach zarządzania ryzykiem oraz planach reagowania kryzysowego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

I. Propozycje zawarte w przedkładanym projekcie nowelizacji w założeniu nie mają kompleksowo dokonać transpozycji regulacji zawartych w *decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności* (dalej „decyzja UMOL”). Decyzja UMOL, co do zasady, jest bowiem wiążąca dla tych podmiotów, do których jest adresowana – w tym przypadku państw UE – i jest stosowana bezpośrednio.

Zakres proponowanej nowelizacji w tym obszarze obejmuje kwestie, które wymagają uregulowania w polskim prawodawstwie, gdyż dotyczą wdrożenia zintegrowanego podejścia do zarządzania ryzykiem, obejmującego cały cykl zarządzania, od oceny ryzyka poprzez przygotowanie planów zarządzania nim oraz wdrażanie środków zapobiegawczych i zapewniających gotowość do ich użycia. Według obowiązującego w Polsce prawa, ocena ryzyka na potrzeby planowania cywilnego aktualizowana jest w cyklu dwuletnim w *Raporcie o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego* oraz w raportach częściowych do *Raportu* sporządzanych przez ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz wojewodów. Dokumenty te stanowią podstawę opracowywanego, również cyklicznie, *Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego* oraz planów zarządzania kryzysowego ministrów, kierowników urzędów centralnych i wojewodów.

Na chwilę obecną regulacje zawarte w ustawie z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym nie pozwalają w pełni odzwierciedlać w planach zarządzania kryzysowego kwestii dotyczących zarządzania ryzykiem. Istnieje zatem konieczność opracowywania planów zarządzania ryzykiem, na szczeblu krajowym lub odpowiednio niższym, powiązanych ze strategiami adaptacji do zmian klimatu. Niezbędne jest wskazanie m.in. podmiotów odpowiedzialnych za ich opracowanie, zakresu merytorycznego czy cyklu planistycznego.

Posiadanie planów zarządzania ryzykiem stało się o tyle istotne, iż są one niezbędne do spełnienia tzw. warunkowości *ex ante* w perspektywie finansowej UE na lata 2021-2027, a co będzie miało przełożenie na pozyskiwanie środków finansowych w ramach polityki spójności z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego.

Dodatkowo, zgodnie z obowiązującą od dnia 21 marca 2019 r. Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/420 z dnia 13 marca 2019 r. zmieniającą decyzję nr 1313/2013/EU w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności, wszystkie działania na rzecz skutecznego zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom spowodowanym przez człowieka powinny być spójne z *Ramowym programem działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof*. Jednym z jego podstawowych wymogów jest realizacja przedsięwzięć zgodnie z opracowanymi przez poszczególne państwa strategiami ograniczenia ryzyka katastrof, zarówno na szczeblu centralnym, jak i lokalnym.

Dokonanie korelacji między regulacjami krajowymi a unijnymi będzie odbywać się bez konieczności opracowywania od podstaw nowych dokumentów planistycznych, lecz z wykorzystaniem już opracowanych i funkcjonujących.

Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego w dalszym ciągu dotyczyć będzie oceny ryzyka. Po jej przeprowadzeniu i wskazaniu najistotniejszych zagrożeń dla bezpieczeństwa narodowego, konieczne jest określenie celów strategicznych służących ograniczeniu ryzyka ich wystąpienia, z wykorzystaniem istniejących zapisów oraz wniosków zawierających hierarchicznie uporządkowaną listę przedsięwzięć niezbędnych do ich osiągnięcia, z uwzględnieniem regionalnych lub lokalnych inicjatyw, czyli podejmowanych na obszarze województwa. Istotne jest bowiem zrozumienie, że dopiero prawidłowo przeprowadzona ocena ryzyka, identyfikuje zagrożenia i obszary, w których konieczne jest podjęcie działań, w tym zwiększenie nakładów finansowych na przedsięwzięcia ograniczające ryzyko katastrof. Ta część *Raportu* będzie stanowiła wypełnienie obowiązku strategii.

Przygotowywane do tej pory plany zarządzania kryzysowego podzielone zostaną na plany zarządzania ryzykiem (dotyczące działań w zakresie zapobiegania sytuacji kryzysowej oraz przygotowywania do jej wystąpienia) oraz plany reagowania kryzysowego (w odniesieniu do działań w zakresie reagowania w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej oraz usuwaniu jej skutków).

Informacje dotyczące szczegółowych przedsięwzięć, które do tej pory stanowiły część *Raportu* oraz zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego dla faz: zapobieganie i przygotowanie, które stanowiły część *Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego*, zostaną przeniesione do planu zarządzania ryzykiem na szczeblu krajowym. Konieczna będzie analiza i uzupełnienie wymienionych przedsięwzięć, z uwzględnieniem elementu służącemu ich weryfikacji aby ustalić czy ich realizacja wpłynie na ograniczenie ryzyka. Podobnie będzie wyglądać konstrukcja planów zarządzania ryzykiem na pozostałych szczeblach.

Przewiduje się wprowadzenie dla organów administracji rządowej obowiązku wdrażania *Ramowego programu działań na lata 2015-2030 na rzecz ograniczenia ryzyka katastrof* oraz pełnienie przez Rządowe Centrum Bezpieczeństwa funkcji krajowego punktu kontaktowego dla Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw jego wdrażania.

Wskazane jest także dostosowanie terminologii do regulacji unijnych, co stworzy efektywne narzędzia do prowadzenia oceny ryzyka i zarządzania nim. Jednocześnie należy ujednolicić terminy cykli planistycznych krajowych z unijnymi, gdyż obowiązujące przepisy krajowe przewidują cykl 2 letni, podczas gdy unijne regulacje wskazują na 3-letnie cykle

planistyczne.

II. Zostanie dokonana identyfikacja usług kluczowych oraz ich współzależności. Przewiduje się uwzględnienie w planach zarządzania ryzykiem oraz planach reagowania kryzysowego zagrożeń dla infrastruktury krytycznej.

Opracowane zostaną kryteria umożliwiające wyłanianie operatorów infrastruktury krytycznej oraz pozwalające wyodrębnić obiekty, instalacje, urządzenia i usługi wchodzące w skład systemów infrastruktury krytycznej, przeprowadzony zostanie podział na infrastrukturę krytyczną, której zniszczenie lub zakłócenie będzie miało niekorzystny wpływ na:

- funkcjonowanie państwa i zaspokojenia potrzeb obywateli,
- zaspokojenie potrzeb lokalnych społeczności danego województwa.

W przypadku pierwszym sposób wyłaniania i umieszczania w wykazie pozostanie na dotychczasowych zasadach. W drugim przypadku natomiast kompetencje w zakresie wyłaniania i umieszczania infrastruktury krytycznej przypadną wojewodzie.

Ponadto przewiduje się wprowadzenie instytucji koordynatora do spraw ochrony infrastruktury krytycznej u wszystkich operatorów infrastruktury krytycznej. Operatorzy infrastruktury krytycznej we wszystkich systemach będą wyznaczać osoby koordynujące działania na linii operator – organy administracji publicznej, co jest analogią do obecnie wyznaczonych osób kontaktowych, funkcjonujących u operatorów infrastruktury krytycznej. Zmiana ta nie generuje dodatkowych kosztów dla operatorów IK, natomiast wprowadza efektywnie działające narzędzie systemowe w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej, czyli dokonuje instytucjonalizacji osoby do utrzymywania kontaktów, tj. zastąpienie jej funkcją „koordynatora ochrony infrastruktury krytycznej”. Koordynatorowi jednocześnie zostaną przyznane stosowne kompetencje. Koordynator będzie realizował działania przypisane ustawowo operatorowi i w jego imieniu.

Elementem weryfikującym poprawność planu ochrony infrastruktury krytycznej będzie raport zawierający w szczególności informacje dotyczące funkcjonowania ochrony infrastruktury krytycznej w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa fizycznego, technicznego, osobowego, teleinformatycznego, prawnego oraz zapewnienia planów ciągłości działania i odtwarzania.

Raportowanie o stanie IK w obowiązującym stanie prawnym dotyczy tylko systemu zaopatrzenia w energię, surowce energetyczne i paliwa. Dotychczas raporty te w powyżej wskazanym systemie sporządzane były z częstotliwością raz na kwartał. W odniesieniu do pozostałych systemów obowiązywało raportowanie doraźne. W projekcie ustawy obowiązek okresowego raportowania został rozszerzony na wszystkie systemy, a cykl raportowania został ujednolicony i wydłużony do 12 miesięcy. W dalszym ciągu w przypadku wystąpienia incydentu naruszającego bezpieczeństwo infrastruktury krytycznej, operator zobowiązany będzie do doraźnego sporządzania raportów.

Raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej sporządzany będzie m.in. z uwzględnieniem rozwiązań zawartych w planie ochrony infrastruktury krytycznej operatora, możliwości wystąpienia ryzyka zidentyfikowanego w planie ochrony infrastruktury krytycznej, incydentów i zdarzeń, które zakłóciły lub mogły zakłócić funkcjonowanie infrastruktury krytycznej, które nie były uwzględnione w planie ochrony infrastruktury krytycznej, wyników przeprowadzonych kontroli i audytów odnoszących się do zabezpieczeń zawartych w planie ochrony infrastruktury krytycznej. Z tytułu jego sporządzania operatorzy nie będą ponosić dodatkowych kosztów.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Obowiązek opracowanie planów zarządzania ryzykiem jest wdrażany w innych krajach UE, co wynika z postanowienia Decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/EU z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności. Brak jest danych dotyczących legislacji w innych państwach w tym obszarze.

Kraje ONZ, zgodnie z ustalonym harmonogramem, wdrażają Ramowy program działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof na podstawie Porozumienia zawartego podczas Trzeciej Światowej Konferencji ONZ, która odbyła się w 2015 r. w Sendai.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Mieszkańcy	38,4 mln	Dane GUS za I półrocze 2018 r.	Wzrost bezpieczeństwa ludności związany z ograniczeniem ryzyka katastrof oraz związanej z tym utratą życia, zdrowia, mienia, jak również strat ekonomicznych, społecznych, kulturowych i środowiskowych.
Ministrowie	19		Przekonstruowanie nowych

			edycji raportów cząstkowych do Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego oraz planów zarządzania kryzysowego, które należało będzie opracowywać jako plany zarządzania ryzykiem i plany reagowania kryzysowego.
Kierownicy urzędów centralnych	40		Przekonstruowanie nowych edycji raportów cząstkowych do Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego oraz planów zarządzania kryzysowego, które należało będzie opracowywać jako plany zarządzania ryzykiem i plany reagowania kryzysowego.
Wojewodowie	16		Przekonstruowanie nowych edycji raportów cząstkowych do Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego oraz planów zarządzania kryzysowego, które należało będzie opracowywać jako plany zarządzania ryzykiem i plany reagowania kryzysowego.
Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa	1		Przekonstruowanie nowych edycji Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego oraz Krajowego Planu Zarządzania Kryzysowego, który należało będzie opracować jako plan zarządzania ryzykiem i plan reagowania kryzysowego.
Powiaty	380		Przekonstruowanie planów zarządzania kryzysowego, które należało będzie opracowywać jako plany zarządzania ryzykiem i plany reagowania kryzysowego.
Gminy	2 478		Przekonstruowanie planów zarządzania kryzysowego, które należało będzie opracowywać jako plany zarządzania ryzykiem i plany reagowania kryzysowego.
Operatorzy Infrastruktury krytycznej	128	Dane własne	Wyznaczenie osobę koordynującą działania na linii operator – organy administracji publicznej, tzw. koordynatorów ochrony infrastruktury krytycznej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Dyskusje nad potrzebą wdrożenia procesu zarządzania ryzykiem, zgodnie z wytycznymi Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności oraz Ramowym programem działań na lata 2015-2030 w sprawie ograniczenia ryzyka katastrof trwały w Polsce od wielu lat.

Decydujące rozmowy dotyczyły konieczności spełnienia warunków podstawowych kolejnej perspektywy finansowej. Spotkania tego dotyczące odbyły się w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju, Ministerstwie Środowiska, z udziałem przedstawicieli ww. ministerstw oraz Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Konkluzją było uznanie, że jedynym sposobem na spełnienie warunkowości ex ante jest nowelizacja ustawy o zarządzaniu kryzysowym.

Stosownie do postanowień § 36 ust. 1 i 38 § 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, udostępniony został projekt *ustawy o zmianie ustawy o zarządzaniu kryzysowym oraz niektórych innych ustaw* a właściwe podmioty bezpośrednie poinformowane o zamieszczeniu projektu.

Podmioty, którym został przedstawiony projekt: Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej; Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów; Główny Geodeta Kraju; Główny Inspektor Ochrony Środowiska; Główny Inspektor Sanitarny; Główny Lekarz Weterynarii; Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej; Komendant Główny Policji; Komendant Główny Straży Granicznej; Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej; Komendant Służby Ochrony Państwa; Prezes Państwowej Agencji Atomistyki; Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego; Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego; Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego; Szef Agencji Wywiadu; Szef Obrony Cywilnej Kraju; Szef Służby Kontrwywiadu Wojskowego; Szef Służby Wywiadu Wojskowego; Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego; Pełnomocnik Rządu do Spraw Cyberbezpieczeństwa; Pełnomocnik Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej; Wojewodowie – wszyscy; Zarząd Główny Związku Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej; Zarząd Główny Polskiego Czerwonego Krzyża; Operatorzy infrastruktury krytycznej – wszyscy; Orange Polska S.A.; P4 Sp. z o.o.; Polkomtel Sp. z o.o.; T-Mobile S.A.; Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji; Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji; Polska Izba Komunikacji Elektronicznej; Polskie Towarzystwo Informatyczne; Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji.

Zgłoszone w trakcie konsultacji i opiniowania uwagi dotyczyły treści rozwiązań zawartych w projekcie ustawy. Część uwag powielala się. Część uwag przyjęto i w oparciu o nie przeredagowano projekt ustawy. Większość uwag stała się bezprzedmiotowa ponieważ w międzyczasie podjęto decyzję o usunięciu z projektu propozycji przepisów, do których były one zgłaszane.

Projekt ustawy nie podlegał konsultacjom z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Na etapie konsultacji do projektu rozporządzenia nie został zgłoszony żaden wniosek w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	Ustawa nie będzie mieć wpływu na budżet państwa oraz budżety jednostek samorządu terytorialnego.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozwiązania zawarte w ustawie wprowadzają w głównej mierze dodatkowe formalno – prawne narzędzia realizacji ustawowych obowiązków organów zarządzania kryzysowego, w ramach posiadanych na te zadania środków finansowych.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Ustawa nie będzie miała wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Brak wpływu projektowanej regulacji na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Ustawa powoduje przekonstruowanie obecnie opracowywanych dokumentów planistycznych. Zostanie opracowany Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego w nowym kształcie.

Przewiduje cykliczne sporządzanie streszczenia istotnych elementów krajowej oceny ryzyka oraz streszczenia istotnych elementów krajowej oceny zdolności zarządzania ryzykiem (w brzmieniu przewidzianym projektowaną ustawą zostanie sporządzona w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.).

Sporządzone zostaną w nowej formule plany zarządzania ryzykiem w brzmieniu przewidzianym niniejszym projektem ustawy zostaną sporządzone w terminie do dnia 8 sierpnia 2020 r. Plany sporządzane po raz pierwszy nie będą

zawierać oceny osiągniętych efektów i wniosków z wdrożonych działań w zakresie organizacyjnym, technicznym i finansowym na rzecz ograniczenia ryzyka katastrof.

Zostaną również sporządzone plany reagowania kryzysowego – termin ich sporządzenia to 12 miesięcy od dnia sporządzenia planów zarządzania ryzykiem.

W odniesieniu do infrastruktury krytycznej - opracowane zostaną kryteria wyłaniania infrastruktury krytycznej w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy oraz sporządzone zostaną wykazy infrastruktury krytycznej na podstawie nowych kryteriów – również w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Operator infrastruktury krytycznej będzie sporządzał raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej. Regulacja przewiduje, iż raport będzie sporządzany za rok poprzedzający w terminie do dnia 31 marca każdego roku.

Przyjęto, iż raport, jako dokument o charakterze sprawozdawczym powinien stanowić roczne podsumowanie realizacji działań podejmowanych w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

Raport o stanie ochrony infrastruktury krytycznej jest przekazywany dyrektorowi Centrum oraz odpowiednio:

- ✓ właściwemu ministrowi odpowiedzialnemu za dany system infrastruktury krytycznej, albo
- ✓ właściwemu kierownikowi urzędu centralnego odpowiedzialnemu za dany system infrastruktury krytycznej, albo
- ✓ właściwemu terytorialnie wojewodzie.

W celu realizacji zadań w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej - operatorzy powołają koordynatorów. Do uprawnień koordynatora, któremu operator zapewnia warunki do wykonywania zadań, zalicza się m.in. możliwość przedkładania rekomendacji organowi zarządzającemu operatora w zakresie ochrony jego obiektów, instalacji urządzeń i usług.

Ponadto przewidziano, iż operator infrastruktury krytycznej w związku z realizacją przedsięwzięć w zakresie ochrony jego obiektów, instalacji, urządzeń i usług zapewnia zdolność do ochrony informacji niejawnych. Należy bowiem przyjąć, że informacje wrażliwe wytworzone w ramach opracowywania, uzgadniania oraz realizacji planów ochrony infrastruktury krytycznej oraz informacje wymieniane z właściwymi organami administracji publicznej o zidentyfikowanych zagrożeniach lub zakłóceniach infrastruktury krytycznej oraz podejmowanych działaniach w celu jej ochrony lub odtworzenia, powinny być klasyfikowane jako informacje niejawne. Regulacja, zgodnie z postanowieniami ustawy o ochronie informacji niejawnych, pozostawia operatorom infrastruktury krytycznej decyzję w odniesieniu do sposobów zapewnienia ochrony informacji niejawnych, w zależności od poziomu niejawności wytwarzanych informacji.

Informacje niejawne przekazywane operatorom posiadają najczęściej klauzulę „Zastrzeżone”. W niektórych wypadkach niezbędnym jest przekazywanie informacji o klauzuli „Poufne”. Jeżeli jednak podmioty administracji publicznej przewidują przekazywanie informacji niejawnych o wyższych klauzulach niż „Zastrzeżone”, możliwe jest przeprowadzanie postępowań sprawdzających wobec wybranych pracowników operatorów infrastruktury krytycznej do wyższych klauzul. Samo złożenie ankiety bezpieczeństwa już pozwala na uzyskanie dostępu do dokumentów oznaczonych klauzulą „Poufne”. Ponadto ustawa umożliwia odstępnie od pobierania kosztów postępowania sprawdzającego, jako że jest ono prowadzone ze względu na uzasadniony wniosek administracji. Nowelizacja nie nakłada obowiązku posiadania własnej kancelarii niejawnej. Wgląd do dokumentów o klauzuli „Poufne” może być realizowany w urzędach wojewódzkich. Rozwiązania dotyczące raportowania i ochrony informacji zostały uzgodnione z operatorami IK w trybie roboczym.

9. Wpływ na rynek pracy

Ustawa nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

- środowisko naturalne
- sytuacja i rozwój regionalny
- inne: ...

- demografia
- mienie państwowe

- informatyzacja
- zdrowie

Omówienie wpływu

Zapisy wdrożą zarządzanie ryzykiem, którego celem jest m.in. poprawa bezpieczeństwa, w tym

- znaczne ograniczenie globalnej śmiertelności w wyniku katastrof;
- znaczne ograniczenie liczby osób na świecie, które ucierpią w wyniku katastrof;
- ograniczenie bezpośrednich strat ekonomicznych spowodowanych katastrofami;
- znaczne ograniczenie szkód spowodowanych katastrofami w zakresie krytycznej infrastruktury i zakłócenia podstawowych usług, takich jak służba zdrowia czy edukacji.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

W przepisach przejściowych i końcowych projektu ustawy wskazano graniczne terminy proponowanych rozwiązań.

Streszczenie (...) oraz Krajowa ocena ryzyka (...)

Projekt przewiduje, iż streszczenie istotnych elementów krajowej oceny ryzyka oraz streszczenie istotnych elementów krajowej oceny zdolności zarządzania ryzykiem - w brzmieniu przewidzianym projektowaną ustawą zostaną sporządzone w terminie do dnia 31 grudnia 2020 r.

Plany zarządzania kryzysowego

Plany zarządzania ryzykiem w brzmieniu przewidzianym niniejszym projektem ustawy zostaną sporządzone w terminie do dnia 8 sierpnia 2020 r. Plany sporządzane po raz pierwszy nie będą zawierać oceny osiągniętych efektów i wniosków z wdrożonych działań w zakresie organizacyjnym, technicznym i finansowym na rzecz ograniczenia ryzyka katastrof.

Plany reagowania kryzysowego w brzmieniu przewidzianym niniejszym projektem ustawy zostaną sporządzone w terminie 12 miesięcy od dnia sporządzenia planów zarządzania ryzykiem.

Infrastruktura krytyczna

Przewiduje się, iż kryteria wyłaniania infrastruktury krytycznej uwzględniające regulacje zawarte w projekcie ustawy zostaną sporządzone w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Wykazy infrastruktury krytycznej sporządzone na podstawie tych kryteriów zostaną sporządzone w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Operatorzy infrastruktury krytycznej wyznaczą po raz pierwszy koordynatorów do spraw ochrony infrastruktury krytycznej w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Raporty o stanie ochrony infrastruktury krytycznej zostaną sporządzane są przez koordynatorów do spraw ochrony infrastruktury krytycznej po raz pierwszy za rok 2020 r.

Operatorzy infrastruktury krytycznej zapewnią zdolność do ochrony informacji niejawnych w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Regulacje dotyczące kwestii dotyczących finansowania zadań z zakresu zarządzania kryzysowego będą miały zastosowanie po raz pierwszy do opracowania budżetów jednostek samorządu terytorialnego na 2021 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja będzie odbywać się w formie ćwiczeń z zakresu zarządzania kryzysowego, testujących rozwiązania zawarte w dokumentach planistycznych oraz kontrole realizacji zadań/przedsięwzięć przeprowadzane przez uprawnione do tego podmioty (np. kontrole prowadzone przez NIK).

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)
